

UCHWAŁA Z DNIA 12 WRZEŚNIA 2008 R.
SNO 71/08

Przewodniczący: sędzia SN Wiesław Błuś (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Marian Kocon, Beata Gudowska.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta w sprawie byłego sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 12 września 2008 r. zażalenia b. sędziego Sądu Rejonowego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt (...), w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego

u c h w a l i ł : u c h y l i ć zaskarżoną u c h w a ł ę .

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt (...), zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego za czyny polegające na tym, że:

„1. w okresie od lutego do marca 2004 r. w A. w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął od Grzegorza K. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 4 000 zł, w zamian za wydanie korzystnego dla Agnieszki K. wyroku w sprawie o sygnaturze III Ks 19/03 Sądu Rejonowego, tj. za czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 228 § 3 k.k.;

2. w okresie od grudnia 2002 roku do stycznia 2003 roku w A. w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął za pośrednictwem Waława K. od Henryka P. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 2 000 zł w zamian za wydanie korzystnego dla Henryka P. wyroku w sprawie o sygnaturze III KK 806/98 Sądu Rejonowego, tj. za czyn wyczerpujący znamiona z przestępstwa z art. 228 § 3 k.k.;

3. w okresie od grudnia 2002 roku do stycznia 2003 roku w A. w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął za pośrednictwem Waława K. od Sławomira W. korzyść majątkową, w postaci pieniędzy, w kwocie 3 000 zł w zamian za nie informowanie Krajowego Rejestru Karnego o skazaniu Sławomira W. w sprawie o sygnaturze III K 806/98 Sądu Rejonowego, tj. za czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 228 § 3 k.k.”

Jednocześnie Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny zawiesił obwinionego sędziego w czynnościach służbowych i obniżył jego wynagrodzenie o 50 % na czas trwania tego zawieszenia.

Odwołanie od tej uchwały wniósł obwiniony sędzia, zarzucając:

„1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na wywiedzeniu przekonania, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje dostatecznie uzasadnione podejrzenie, że dopuściłem się czynów objętych zezwoleniem na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, gdy tymczasem prawidłowo ocenione dowody prowadzą do zgoła odmiennego wniosku;

2. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 391 § 1 k.p.k. poprzez odczytanie zeznań świadka Grzegorza K., gdy zeznania te wobec występujących sprzeczności należało zweryfikować i skonfrontować z zeznaniami innych świadków, a istniała realna możliwość ustalenia aktualnego miejsca pobytu tego świadka w związku z prowadzonym wobec niego postępowaniem przygotowawczym w sprawie tzw. „B.(...)”;

3. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 167 k.p.k. poprzez nie wykazanie inicjatywy dowodowej przez Sąd Dyscyplinarny i zaniechanie uczynienia dowodu z:

▶ bilingu rozmów telefonicznych z telefonów Grzegorza K., Józefa W. i mojego na okoliczność ewentualnych wzajemnych kontaktów ze sobą w trakcie trwania spraw o sygn. III K 847/02, III K 614/03, III Ks 19/03, o których zeznawał świadek Grzegorz K.,

▶ zeznań przedstawiciela II Urzędu Skarbowego – p. W. na okoliczność czy orzeczenie wydane w sprawie Agnieszki K. zostało zaakceptowane przez stronę przeciwną i dlaczego nie wywiedziono środka zaskarżenia,

▶ zeznań Artura G., który radykalnie zmienił treść zeznań w porównaniu ze sprawą ASDo 3/06,

▶ zeznań świadków: sędziów Sądu Rejonowego X.Y. i W.Z., którzy potwierdzili moją wersję obrony o braku możliwości wpływania przez sędziego referenta na działalność i wykonywanie wyroku przez sekcję wykonawczą,

4. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 4 k.p.k. poprzez badanie i uwzględnienie wynikających z materiału dowodowego okoliczności przemawiających wyłącznie na moją niekorzyść, sprzecznie z zasadą obiektywizmu, a w szczególności nieuwzględnienie linii obrony,

5. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości wyłącznie na moją niekorzyść, wbrew zasadzie domniemania niewinności,

6. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez zaniechanie wskazania wszystkich dowodów na jakich Sąd oparł się i pominięcie wskazania powodu nie uznania dowodów przeciwnych,

7. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 129 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych poprzez wydanie uchwały o zawieszeniu mnie w czynnościach służbowych,

8. obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 124 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych poprzez obniżenie o 50 % wysokości mojego wynagrodzenia, w ten sposób, że nie zbadano rzeczywistej mojej sytuacji rodzinnej i majątkowej”

i w związku z tym wniósł o:

▶ uchylenie uchwały Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 czerwca 2008 r. (sygn. akt ASD 8/07) i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu,

▶ ewentualnie o zmianę uchwały Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 czerwca 2008 r. (sygn. akt ASD 8/07) poprzez umorzenie postępowania wszczętego z urzędu w zakresie zezwolenia na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za czyny opisane w pkt. 4, 5, 6 wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla Sądu Okręgowego z dnia 3 września 2007 r., sygn. SD 9/06”.

W dniu 6 sierpnia 2008 r. Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny, orzekając w innej sprawie dyscyplinarnej tego samego sędziego, zmienił wyrok Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 26 października 2007 r. (sygn. ASD 7/07) w pkt. II, w części dotyczącej kary w ten sposób, że w miejsce orzeczonej kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe wymierzył obwinionemu sędziemu, na podstawie art. 109 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, ze zm.), karę dyscyplinarną w postaci złożenia sędziego z urzędu.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Powołanym wyżej wyrokiem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 6 sierpnia 2008 r. wymierzono sędziemu Sądu Rejonowego karę dyscyplinarną w postaci złożenia sędziego z urzędu.

Stosownie do treści art. 122 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zwanej dalej u.s.p.) od wyroku sądu dyscyplinarnego drugiej instancji – a takim jest, zgodnie z art. 110 § 1 u.s.p., Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny – kasacja nie przysługuje. Powyższe orzeczenie jest więc prawomocne i nie podlega zaskarżeniu. Konsekwencją tego jest wygaśnięcie stosunku służbowego sędziego Sądu Rejonowego, a to na podstawie art. 68 § 2 u.s.p.

Z tych powodów należy stwierdzić, że osoba wobec której prawomocnie orzeczono taką karę nie pozostaje pod ochroną immunitetu sędziowskiego, a więc brak jest formalnoprawnej przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego przeciwko takiej osobie (por.: uchwała Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z

dnia 18 stycznia 2006 r., sygn. akt SNO 64/05, OSNwSD 2006, poz. 1. oraz J. R. Kubiak, J. Kubiak, Przegląd Sądowy nr 11-12, 1993 r., „Immunitet sędziowski”, s. 5 – 6). W tej sytuacji postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej stało się bezprzedmiotowe i z tych względów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł jak na wstępie uchwały.

Zgodnie z treścią art.118 u.s.p. postępowanie dyscyplinarne prowadzone wobec byłego sędziego Sądu Rejonowego będzie się toczyło nadal przed Sądem Apelacyjnym – Sądem Dyscyplinarnym, pomimo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł jak na wstępie.